

De Rock-Werchter Fietsroute

Rock Werchter is een begrip in de muziekwereld. Werchter geniet bekendheid tot ver buiten onze grenzen, dank zij het rockfestival dat jaarlijks plaatsgrijpt tijdens het eerste weekend van de zomervakantie. Rock Werchter werd voor de eerste maal georganiseerd in 1974 en is intussen uitgegroeid tot één van de grootste rock festivals in Europa. Jaar na jaar slagen de organisatoren erin een aantrekkelijke affiche samen te stellen waarop telkens gerenomeerde artiesten uit de internationale rockwereld staan. Dit festival is een jaarlijkse topper die meer dan 100.000 muzikliefhebbers naar Werchter lokt.

Werchter is een landelijke gemeente in Vlaams Brabant. Deze deelgemeente van Rotselaar ligt aan de samenvloeiing van Demer en Dijle op het kruispunt van drie geografische streken: het Hageland, Dijleland en Zuiderkempen. Werchter heeft nog opvallend veel groene hoekjes en de natuur is er nog vrij ongerept, vooral langs de rivieroever. Op de dijken ligt een verhard pad dat uitnodigt tot fietsen.

Op 12 kilometer van Werchter ligt Leuven. Deze historische stad is wereldwijd bekend om zijn universiteit. Vele toeristen bezoeken het stadhuis, het begijnhof en de prachtige historische kerken en gebouwen. De Rock Werchterroute wil de aantrekkelijkheid van het landschap in de omgeving van het landelijke Werchter combineren met de charme van de historische stad Leuven.

Dank zij de recente aanleg van enkele vrijliggende fietspaden en ontbrekende schakels in een fietsroutenetwerk is het thans perfect mogelijk om op een rustige en aangename manier van Leuven naar Werchter te fietsen. Deze fietsroute vormt een band tussen Werchter en Leuven, doch dit is lang niet de enige binding.

Muziek

Niet alleen Werchter is een muziekdorp, ook Leuven heeft zijn jaarlijks muziekfestival, het populaire muziekgebeuren omstreeks half oogst: [Marktrock](#).

Beide muziekfestivals zijn in België de absolute top qua sfeer en publieke belangstelling.

Bier

Leuven is wereldwijd bekend om zijn bier. Leuven en bier zijn onafscheidelijk verbonden. Maar ook Werchter was van oudsher een bierdorp. Tot in de zestiger jaren werd hier de Jack-Op gebrouwen, een bier dat destijds bij de Leuvense student zeer populair was, even gegeerd als de Stella nu. De Jack-Op wordt nog steeds gebrouwen, zij het niet meer in Werchter, maar dit biertje kan nog steeds in de Werchterse dorpscafés geproefd worden.

Wielrennen

De naam Poeske Scherens zegt de jongeren misschien niet zoveel, bij de wat oudere generatie des te meer. Poeske Scherens werd zeven keer wereldkampioen op de piste in de zuivere sprint in de periode van 1932 tot 1937 en in 1947. Zijn populaire naam 'Poeske' dankte hij aan de ultieme jump die hij net voor de meet wist te plaatsen. Welnu Poeske Scherens zag in 1909 het levenslicht in Werchter dat een bekend dorp werd dank zij zijn wielerved. Het grootste deel van zijn leven bracht hij echter door in Leuven, en nu nog wordt er jaarlijks "De grote prijs Jef Scherens" voor beroepsrenners georganiseerd. In 1989 kreeg hij zijn laatste rustplaats op het erepark van het

kerkhof van Werchter.

Rock Werchterroute

Het is niet de bedoeling de Rock Werchterroute als een wielerspoor op te vatten. Het is wel een geschikte fietsroute voor zowel een fietsend gezin met kinderen als de fietsrecreant of wielertoerist die oog heeft voor natuur en cultuur. Aangezien de fietsroute lusvormig is kan men de fietstocht starten aan op het even welk punt van het parcours. We suggereren twee mogelijke startplaatsen.

Voor wie de fiets op de trein meeneemt of in het station van Leuven een fiets huurt kan daar de fietstocht aanvatten. Anderen vertrekken best van in het natuur-en recreatiedomein Ter Heide aan de Plas van Rotselaar. Er is hier een ruime parking en na afloop van de fietstocht bestaat tijdens de zomermaanden de mogelijkheid om een stortbad te nemen. Zwemmen kan men in het zwemgedeelte van het 12ha grote meer. Zonnekloppers hebben een strand of ligweide ter beschikking. Wanneer je hier tijdens de zomermaanden komt fietsen vergeet dan je zwempak niet!

Routebeschrijving

We starten de fietsroute in het natuur-en recreatiedomein aan de Plas van Rotselaar.

Het meer ontstond hier in 1976. Men had zand nodig voor de ophoging van het viaduct over de autosnelweg in Wilsele waar we straks onderdoor zullen fietsen. Tijdens de werken kwamen talrijke fossielen van dieren uit de laatste IJstijd te voorschijn waarvan de meesten terechtgekomen zijn in een privé verzameling.

Bij recreatie in dit domein ligt de nadruk op natuurbeleving. Naast de zwemzone en de zone voorbehouden voor surfers is een groot gedeelte ingericht als natuurgebied. Honderden soorten watervogels hebben hier hun habitat of kiezen dit water uit als een geschikte rustplaats bij hun trek naar het zuiden. Vogelliefhebbers kunnen vanuit een vogelkijkhut deze vogels gadeslaan. Rond het meer werd een fiets-en wandelpad aangelegd. Een wandeling van 2 km rond het meer alleen al loont beslist de moeite.

In 1999 werd door het gemeentebestuur van Rotselaar vlak naast het meer een polyvalente hal gebouwd. Men kan er alle mogelijke sporten beoefenen. De cafetaria sluit nauw aan bij het strand en van op het buitenterras heeft men een mooi uitzicht op het meer. Wat is er gezelliger dan na een verkwikkende fietstocht te genieten van een verfrissing, een lekkere pint of kopje koffie op een terras dat doet dromen van zon en zee!

We verlaten het domein in noordelijke richting. We steken de Vakenstraat over en slaan onmiddellijk rechts het Meanderspad in. Dit pad is uitsluitend voorbehouden voor wandelaars en fietsers en leidt ons naar de Demer die we kunnen oversteken dank zij de "Soldatenbrug", een Bailey brug die Belgische genietroepen hier construeerden begin van de jaren vijftig. Vroeger lag hier een veerpont. We volgen de Demer stroomafwaarts langs de rechteroever tot aan de samenvloeiing van Demer en Dijle.

Onderweg zie je de Winge in de Demer vloeien. Begin mei is de Demerdijk hier op zijn mooist wanneer het fluitekruid uitbundig bloeit en het de Demerboorden siert met een witte bloemenpracht

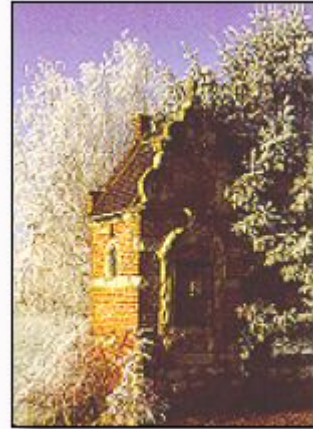
Van op de brug zien we de Sint-Jan-de-Doperkerk van Werchter met zijn fraaie peerspits. Het is één der mooiste landelijke kerken van ons land, opgetrokken in de typische stijl van de streek, de Demergotiek, waarbij het gebruik van ijzerzandsteen kenmerkend is. We steken voorzichtig de straat over en aan de verkeerslichten slaan we rechts de Hanewijk in. Wie nog nooit de festivalweide van Werchter zag, volgt even de Haachtsesteenweg rechtdoor. De rockweide ligt links van de weg. Het eerste straatje rechts, het Hazepad, brengt hen dan terug in de Hanewijk.

In het begin van deze straat, die vlak naast de Dijle loopt, valt de betonnen waterkeringsmuur op. Deze werd gebouwd na de overstromingsrampen in de jaren 1965-1966 en 1966-1967. Werchter werd twee opeenvolgende winters, op de huizen rond de kerk na, volledig blank gezet en van de buitenwereld afgesloten. Dijle-en Demerdijken werden nadien opgehoogd en verhard. Links zien we een barokkapel uit 1681 in zandsteen. Het is een schipperskapel van de gilde van de Werchterse scheepstrekkers. Tot in de 19de eeuw vonden in Werchter heel wat inwoners een bron van inkomsten in het schiptrekkersambacht. De leden die zich verenigden tot een gilde met eigen statuten, zorgden voor het trekken van de rivierschuiten tussen Haacht en Gelrode. Ook waren zij actief op de Dijle tussen Leuven en Haacht. De kapel is zo mooi en waardevol dat ze terecht voorkomt op de lijst van de te beschermen monumenten. In de Hanewijk staat ook het geboortehuis van Poeske Scherens.

We blijven de kronkelende weg volgen, ook op het grondgebied van de gemeente Haacht, tot we aan de anti-tankgracht komen. 50 meter eerder evenwel slaan we links in. Tijdens de mobilisatie in 1938 werkte men met man en macht aan deze brede betonnen gracht die tot doel had, oprukkende Duitse troepen tegen te houden. De anti-tankgracht heeft nooit zijn nut moeten bewijzen. Ongebruikt lag het er decennia verlaten en verwilderd bij. Thans is ze in handen van de vzw Natuurreservaten die het als een uniek natuurreservaat beheert. Op de lage dijk grazen schapen. In het water leven groene en bruine kikkers, tal van salamanders en stekelbaarsjes. Blauwe reigers en ijsvogels zoeken hier graag naar voedsel. Moerasplanten zorgen voor de nodige kleurenpracht. We kruisen vervolgens de kaarsrechte Haachtsesteenweg.

In de verte zien we reeds de sierlijke torenspits van de Sint-Hubertuskerk van Wakkerzeel. Onderweg evenwel wordt onze blik gericht op een grote versterkte vierkanthoeve, de Craneveldshoeve. Deze hoeve dateert van 1650. Het is een beschermd monument. Reeds in de twaalfde eeuw stond op deze plaats een hoeve, die toen Hof Ter Hofstadt heette. Het was een van de belangrijkste hofsteden uit de streek. Getuige hiervan is de duiventoren boven de ingang. Het houden van duiven was vroeger een voorrecht van de welgestelden. Niet alleen de constructie met de omringende brede hofgracht is interessant. Ook de historische achtergrond van deze hoeve is dermate boeiend dat omtrent dit gebouw en de ontdekkingen bij recente opgravingen, talloze publicaties verschenen. Even verder slaan we links af en komen dan aan een kruispunt. Hier slaan we links de Martelarenlaan in die ons tot aan de kerk van Wakkerzeel brengt.

De oorspronkelijke kerk die in 1742 afbrandde, werd vervangen door een kerk met antische toren in combinatie met een sierlijke gevel in barokstijl. De kerk

is beschermd sedert 1962, evenals het ongemeen rijk interieur. Voorbij de kerk slaan we links af. Reeds na enkele huizen verlaten we het dorp. Het landschap dat je nu voorgeschoteld krijgt zal indruk maken. Grasgroene weiden afgezoomd door schilderachtige knotwilgen, een kronkelend beekje naast de weg,... Het is net of de tijd hier is blijven stil staan. De omgeving heeft een grote aantrekkingskracht op weidevogels zoals Kievieten die je hier soms in grote aantallen aantreft. Ook roofvogels, op zoek naar hun prooi, zie je hier.

In dit decor fiets je verder tot aan het volgende kruispunt. Hier sla je rechts de Achterheidestraat in. Het is een zeer rustig asfaltbaantje waar het aangenaam fietsen is. Links in de verte zie je de Sint-Pieterskerk van Rotselaar. Typisch voor het dorpsgezicht is het gebouw met schoorsteen van de vroegere brouwerij Mena. De brouwerij staat momenteel leeg. Op het einde van de straat fietsen we langs de Dijle en zien we voor ons het molencolplex van de watermolen, gebouwd op een zijarm van de Dijle. De molen "Van Doren", zoals hij wordt genoemd, dateert uit de 13de eeuw. De huidige gebouwen bieden een overzicht van de verschillende bouwfasen van de 16de eeuw tot heden. Hij was sociaal-economisch van zeer groot belang voor Rotselaar maar raakte door toenemende industrialisering in verval. Hij werd recent gerestaureerd zodat hij dank zij een nieuwe turbine en stuw op de Dijle weer graan kan malen en elektriciteit opwekken. Bezoek aan de molen is mogelijk op afspraak, tel. 016/ 44 84 35. We slaan rechtsaf en volgen de Vijfde Liniestraat.

Deze straat werd genoemd naar het regiment dat hier tijdens de Eerste Wereldoorlog in een hevig artilleriegevecht verwickeld geraakte en waarbij meer dan 300 Belgische soldaten het leven lieten. Even verder rechts van de weg zien we trouwens het monument dat herinnert aan de bloedige "Slag aan de molen". Schuin links tegenover het monument zien we het begin van een betonnen pad, afgezoomd met kasseien. Dit fietspad brengt ons in Wijgmaalbroek. Het is een waardevol vochtig natuurgebied. Het is hier aangenaam en rustig fietsen. Na zowat twee kilometer komen we terug in de bewoonde wereld en wordt Wijgmaal ons volgend doelwit. We fietsen rechtdoor naar de kerk, tot op het pleintje dat uitnodigt om even te verpozen.

In het dorpscentrum met aaneengesloten bebouwing dicht tegen de straat, ligt er geen fietspad en moeten we toch wat opletten. Gelukkig is het niet ver tot aan de vaardijk van het kanaal Leuven-Mechelen. Aan de overzijde ervan ligt een asfaltbaantje voorbehouden aan fietsers. We geraken er, als we aan de kerk steeds rechtdoor fietsen tot aan het kanaal, en vervolgens rechtsaf het fietspad volgen tot aan de brug. We steken ze over om vervolgens links het kanaal richting Leuven te volgen. Het kanaal verbindt de Dijle met de Rupel en wordt ook kortweg de Leuvense Vaart of Vaart genoemd. Het werd gegraven in de 18de eeuw en in 1763 in gebruik genomen. Het kanaal gaf Leuven, met zijn fabrieken langs de Vaart, economische welstand. De economische betekenis is momenteel gering alhoewel het de bedoeling is het kanaal op te waarden. Er zijn plannen om het verder uit te diepen, zodat boten met een groter tonnage tot in Leuven kunnen varen. Ook op toeristisch gebied krijgt de vaart meer aantrekkingskracht door de uitbouw van de jachthaven aan de Leuvense vaartkom en het verfraaien van de oevers met rietkragen.

Het water van de vaart is vrij zuiver. Dat was ooit anders. Men ziet er opnieuw vissers hengelen naar karper, baars en snoek. Ook kokmeeuwen, zilvermeeuwen en futen vinden in het heldere water hun gading. Na een paar kilometer rustig fietsen komen we aan een brugje. Dit brugje werd speciaal aangelegd om wandelaars en fietsers op een vlugge manier aan de overkant te brengen. Een goede zaak voor de inwoners van Wilsede die anders de grote omweg over Wijgmaal of Leuven moeten maken. Ook wij maken er dankbaar gebruik van en aan de overkant volgen we rechts het fietspad naar Leuven. Deze omgeving was tot in de jaren zestig het industrieel kloppend hart van Leuven. Thans zijn de meeste oude fabrieksgebouwen afgebroken en hebben plaats gemaakt voor winkelketens of kleine bedrijven.

We naderen Leuven. Wie Leuven zegt denkt aan "Stella Artois" (brouwerij Interbrew). De gebouwen van deze biergigant die een wereldwijde afzet heeft, staan aan de Aarschotsepoort. Vanaf hier werd in 2000 een prachtig breed

fietspad aangelegd dat de fietsers op een veilige en comfortabele manier tot aan het station van Leuven brengt. Het is een echte 'fietsboulevard'. Om het station te bereiken moeten we alleen nog aan de verkeerslichten de Vuurkruisenlaan oversteken en het vernieuwd stukje Dietsestraat volgen.

Het station van Leuven dateert van 1879. Leuven kreeg zijn eerste treinverbinding in 1837, toen de spoorlijnen Mechelen-Leuven en Leuven-Tienen werden geopend. Later kwamen daar nog de spoorlijnen naar Waver (1855) en Brussel (1866) bij. De omgeving van spoorweg en station had tot gevolg dat dit stadsdeel vlug tot ontwikkeling kwam. Er werden verscheidene hotels gebouwd en het stationsplein werd met de Grote Markt verbonden door een kaarsrechte straat: de Statiestraat, nu de Bondgenotenlaan. In augustus 1914, bij het begin van de Eerste Wereldoorlog, wordt Leuven zwaar geteisterd. Ongeveer duizend huizen gaan in de vlammen op en ook de stationsomgeving wordt grotendeels vernietigd. Ter nagedachtenis van de slachtoffers die in 1914 door Duitse soldaten werden gefusilleerd, is het plein voor het station omgedoopt tot Martelarenplein. Er werd een gedenkzuil opgericht waarop de namen van de slachtoffers vermeld staan. Dit monument is geklasseerd.

In 1998 namen belangrijke werken aan het Leuvens station een aanvang. Het Martelarenplein kreeg een grondige facelift. Het verkeer wordt in een 240m lange tunnel onder het vernieuwde plein geleid. Ondergronds is er een parkeerterrein met twee niveaus voor 380 wagens. Het prijskaartje van 1,4 miljard BEF is ongetwijfeld goed besteed.

Het Martelarenplein telt vele cafés en terrasjes die uitnodigen om even te verpozen. Uiteraard is een bezoek aan het historisch stadscentrum van Leuven een aanrader.

Het station van Leuven is de startplaats van nog twee andere fietsroutes: de Horstroute, een fietsroute van 34 km tussen Leuven en Sint-Pieters-Rode en de Hoeveroute met een afstand van 32 km. De route verbindt Leuven met Bierbeek. Deze routes zijn lusvormig. Aan u de keuze om de Rock Werchterroute met één van beide routes uit te breiden.

We keren terug tot aan de Aarschotsepoort via dezelfde 'fietsboulevard'. Aan de gebouwen van Interbrew nemen we rechts de Dijledreef. Over de brug van de Dijle blijven we de weg naast de Dijle volgen. Rechts bemerken we het woonwagenvak van de stad Leuven waar woonwageneigenaren op een geordende en comfortabele manier kunnen verblijven. Geprangd tussen Dijle en spoorlijn fietsen we verder tot aan de Aarschotsesteenweg. We steken links de Dijlebrug over. De gewelven van deze brug zijn geconstrueerd met ijzerzandsteenblokken. Het is een roestbruine steen uit de Hagelandse heuvelstreek. De Kesselberg, die we rechts zien, is er een uitloper van.

Aan de Vaart nemen we rechts het fietspad richting Wijgmaal. In het eerstvolgende straatje rechts leidt een tunneltje ons onder de spoorweg. We bevinden ons nu in de A.Meyswijk. Wat opvalt is het leuk parkje en de mooie rij witgeschilderde huizen. Hier heerst een soort vredige stilte. We nemen een smal paadje tussen de rij huizen door. We fietsen weer over de Dijle om vervolgens onmiddellijk linksaf te slaan. Hier ligt een fietspad, recent aangelegd, dat ons langs de Dijleboorden tot in Wijgmaal voert. Aan het einde van het fietspad komen we aan het vroegere station van Wijgmaal, thans in gebruik als jeugdhuis. We volgen rechts de Remylaan. Aan het sportcomplex van Wijgmaal blijven we rechtdoor de Tolhuizenstraat volgen. Voor de zoveelste keer fietsen we over de Dijle. Aan het eerstvolgende kruispunt slaan we links in. We negeren het bordje "doodlopende straat" want dit is enkel bedoeld voor autoverkeer. Het is hier bijgevolg rustig fietsen.

Aan de samenvloeiing van de Vunt en de Dijle werd een mooie houten brug gelegd die ons aan de overkant brengt. We volgen het asfaltwegje en fietsen door een weids akkerlandschap. In de verte zien we de toren van de kerk van Wilsele-Putkapel. Wanneer we het centrum van deze deelgemeente van Leuven naderen rijden we links en blijven rustig langs de velden verder fietsen

richting Rotselaar. Op het grondgebied van deze gemeente komen we in de Grensstraat. Dan volgen we links de Melkerijstraat die even verder rechts afbuigt. De straat werd genoemd naar de melkerij Lacsoons die lange tijd de grootste werkgever van de gemeente was. Het bedrijf verliet de gemeente maar de gebouwen en bedrijfsterreinen werden overgenomen door Danone. Hier wordt thans de bekende yoghurt gemaakt. Op het einde van de Melkerijstraat komen we via de Spoorwegstraat en de Astridstraat aan de Stationsstraat die we voorzichtig oversteken. We bevinden ons nu in de Drielindenstraat. Deze straat werd genoemd naar de drie linden rond de kapel die we langs onze rechterkant zien. De Catharinalaan, de derde straat links, slaan we in.

Wanneer we hier 100 meter de Drielindenstraat blijven volgen tot over de spoorweg kunnen we inpikken op een andere fietsroute de "Meandersroute" Deze route loopt via Wezemaal en Gelrode naar Aarschot. Via de Demerdijk sluit deze route ter hoogte van de Soldatenbrug opnieuw aan op de Rock-Werchterroute die zodoende met een 25-tal kilometer uitgebreid wordt.

De Rock Werchterroute verloopt echter langs de rustige Catharinalaan. De Torenstraat steken we recht over en de Terheidelaan brengt ons tot aan toren Ter Heide, volgens velen de mooiste woontoren uit onze gewesten. Deze toren, een donjon met een uniek grondplan in de vorm van een Grieks kruis werd waarschijnlijk gebouwd omstreeks 1350. Gerard vander Heyden, drossaard van Brabant, die door zijn huwelijk toetrad tot de adel, gaf hiervoor de opdracht. De toren moest zijn prestige onderstrepen en om de gelijkenis met oude, feodale woontorens nog te vergroten liet hij er een hofgracht rond graven. De toren telt zes verdiepingen, onderling verbonden door een wenteltrap. De kelderverdieping en het toegangsniveau zijn overwelfd met een tongewelf. De toren is opgetrokken in baksteen op witstenen basis, die rechtstreeks in het water staat. De constructie werd verfraagd met zandstenen muurkettingen en speklagen in zand-en ijzersteen. In 1619 kwam de toren in handen van de familie d'Eynatten die de oorspronkelijke platte toren voorzag van een fraai dak met slanke peerspits. Ter hoogte van het oorspronkelijk bovenplatform zijn in de oksels paarsgewijs werpgaten voorzien die van buitenaf aan het oog onttrokken worden door telkens twee gemetselde bogen, ondersteund door een omgekeerde steunbeer. Het langshuis uit 1631 telt twee verdiepingen en een zadeldak. Boven de deur met rondboog ziet men een wapenstein van de familie d'Eynatten-Borghrave. Van 1900 tot 1939 was er in de hier een bierbrouwerij gevestigd. De schoorsteen bleef een stille getuige van deze economische activiteit. De toren die als monument beschermd is sedert 3 juli 1942 kreeg in 1948 een grondige restauratiebeurt. De toren is een tijdje opengesteld geweest voor het publiek, maar is thans niet meer toegankelijk.

We volgen de hofgracht langs de Terheidelaan. Waar deze naar rechts afbuigt, volgen we ook rechts het wegje dat ons terugbrengt tot in het Domein Ter Heide, beginpunt van onze fietstocht.